

XEM CHƯƠNG TRÌNH THÚY NGA 30 NĂM: SỰ LỰA CHỌN “PHI CHÍNH TRỊ-PHI VĂN HÓA” ĐỂ VÀO THỊ TRƯỜNG VIỆT NAM ĐÃ QUÁ RỒ

Lời giới thiệu: Trung tâm TN Paris by Night và tập đoàn lựa chọn sự im lặng về sự ra đi của Nhạc sĩ Việt Dũng đủ chứng minh lập trường phi văn hóa chỉ phục vụ lợi nhuận, bán linh hồn cho quỷ đỏ cs Hà Nội. --KD

oOo

Vào ngày Thứ Bảy ngày 6 tháng Bảy, tôi đến Las Vegas để lần đầu tiên đi xem live chương trình ca nhạc Thúy Nga kỷ niệm 30 năm hoạt động. Có thể nói Asia và Thúy Nga là hai chương trình ca nhạc gắn bó với đời sống văn hóa của người Việt hải ngoại nhiều nhất. Ban Giám Đốc Thúy Nga cũng đã nhiều lần khẳng định mục đích duy trì văn hóa Việt Nam tại hải ngoại của mình. Tôi đã rất hào hứng khi bước vào nhà hát của casino Planet Hollywood, chờ đợi một show ca nhạc “vĩ đại nhất từ trước đến nay của Thúy Nga Paris By Night” như lời quảng cáo.

Vậy mà... Tôi đã bỏ về giữa chừng chỉ sau khi chương trình Thúy Nga 30 năm kéo dài hơn một nửa! Sau màn kịch hài, tôi quyết định ra khỏi rạp mà không hề luyến tiếc... Tôi cảm thấy hụt hẫng...

Có lẽ “sự vĩ đại” của chương trình như đã quảng cáo nằm ở phần kỹ thuật sân khấu, một trong những điểm mạnh của các show Thúy Nga nhiều năm gần đây. Sân khấu hoành tráng, rực rỡ muôn màu, các nghệ sĩ bay lượn trên không... Những ai thích chỉ đi “xem” ca nhạc mà không để ý đến nội dung sẽ bị hấp hồn ngay với chương trình này.

Nhưng ngoài sân khấu ra, chương trình ca nhạc đặc biệt kỷ niệm sinh nhật 30 năm của Thúy Nga Paris công hiến gì cho khán giả? Vẫn MC Nguyễn Ngọc Ngạn, Nguyễn Cao Kỳ Duyên. Vẫn những ca sĩ, ngôi sao kỳ cựu của Thúy Nga Paris. Cho đến lúc tôi bước ra khỏi rạp, tôi không hề thấy có một nội dung nào của chương trình ca nhạc này là đặc biệt để dành riêng cho sinh nhật Thúy Nga Paris 30 tuổi. Những bài nhạc tình dễ dãi, vô thưởng vô phạt, cũng giống na ná như những chương trình Thúy Nga trước. Không có nội dung nào về quê hương, dân tộc. Không có nội dung nào về những chặng đường lưu vong của người Việt, vốn là chỗ dựa về cả tinh thần và tài chính cho trung tâm Thúy Nga kể từ những ngày đầu thành lập cho đến nay. Có một tiết mục được gọi là “duy trì văn hóa dân tộc” - hai bài Một Thoáng Tây Hồ-Chiều Phủ Tây Hồ- lại chỉ được MC giải thích về tục mê tín lên đồng của người Việt!

Có cái gì đó không ổn về mặt nội dung! Tại sao Thúy Nga Paris lại dàn dựng một chương trình nghèo nàn về nội dung đến thế để kỷ niệm cột mốc 30 năm rất đáng tự hào của mình?

Những ai thường về Việt Nam, hay ở Việt Nam mới sang Mỹ có thể sẽ nhận ra câu trả lời. Nội dung chương trình ca nhạc Thúy Nga 30 năm này rất giống với các show ca nhạc đang được trình diễn ở Sài Gòn, Hà Nội ngày nay, trong các nhà hàng, phòng trà, sân khấu ca nhạc trong nước. Một thứ âm nhạc thiếu cá tính, chạy theo thị hiếu dễ dãi của người nghe. Và đặc biệt hơn cả, đó là những bài nhạc có nội dung phi chính trị, không có tính xã hội, thời sự, né tránh các nội dung vốn “nhạy cảm” trong nước hiện nay như lòng tự hào dân tộc, lòng yêu nước, sự trăn trở về quê hương, tương lai tuổi trẻ... Đó là nội dung của một nền văn hóa bị kiểm duyệt gắt gao, chỉ được hát những gì mà nhà nước Việt Nam cho hát. Vậy mà... một chương trình ca nhạc hải ngoại lại rập khuôn theo chuẩn mực đó!

Nhận xét về khía cạnh thương mại của show ca nhạc này, người đi xem cũng có thể sẽ nhận ra câu trả lời. Một trong ba nhà tài trợ lớn có tên Lụa Thái Tuấn, một nhà sản xuất trong nước Việt Nam. Một trong những nhà tài trợ \$1,000 trong mục “đổ vui có thưởng” là Nguyễn Kim, công ty chuyên bán hàng kim khí điện máy ở Việt Nam, và thị trường chỉ nằm ở Việt Nam mà không có ở hải ngoại. Mục đích của Nguyễn Kim quảng cáo là chỉ nhắm vào khách hàng trong nước, mà tại sao lại quảng cáo trên Thúy Nga Paris?

Hỏi tức là đã trả lời rồi: một ngày không xa, Thúy Nga Paris sẽ là công ty hải ngoại đầu tiên được quyền chính thức phát hành đĩa ca nhạc của mình tại Việt Nam, tổ chức show diễn tại Việt Nam. Mục tiêu thương mại trong tương lai của Thúy Nga đã quá rõ: thị trường trong nước Việt Nam. Mà muốn làm văn hóa tại Việt Nam, ai ai cũng biết phải chịu sự kiểm soát của chính quyền. Làm sao Thúy Nga có được sự ưu đãi của nhà nước Việt Nam, dọn đường để họ vào thị trường trong nước? Chắc chắn không phải là tình cờ, mà một nội dung “có kiểm duyệt, phù hợp chính sách văn hóa của nhà nước Việt Nam” của chương trình Thúy Nga 30 năm lại đi kèm với một chính sách thương mại cũng hướng về Việt Nam” rõ ràng như thế! Đã có những thỏa thuận nào giữa trung tâm Thúy Nga và các tập đoàn tư sản đồ trong nước đang nắm ngành kinh doanh văn hóa béo bở?

Trung Tâm Thúy Nga là một công ty thương mại, cho nên lợi nhuận hẳn là mục tiêu quan trọng nhất. Nhưng cũng đã có thời kỳ Thúy Nga có được những chương trình ca nhạc mang tính chất văn hóa cao, trở thành một món ăn tinh thần cho cả người Việt hải ngoại lẫn trong nước. Tôi nhớ thời mình còn ở Việt Nam, phải nghe hằng ngày nền âm nhạc “có kiểm duyệt”, thỉnh thoảng được xem những băng đĩa “chui” của chương trình Thúy Nga, Asia... thật là thú vị, hể hả! Giờ đây, có thể thị trường người Việt hải ngoại không còn đủ hấp dẫn nữa. Việc trung tâm Thúy Nga “đạt những thỏa thuận”, hy sinh tính văn hóa để “đi tiên phong về thị trường trong nước” là sự lựa chọn của họ. Không ai có thể cấm cản trong thế giới tự do này. Chỉ có điều, Trung Tâm Thúy Nga không nên tiếp tục tự gán cho mình cái nhãn hiệu “duy trì văn hóa Việt tại hải ngoại” nữa.

Cũng là một sự lựa chọn rất rõ ràng, nhưng theo chiều hướng ngược lại là trung tâm Asia. Ngay từ những ngày đầu, lập trường của trung tâm Asia rất rõ: không thỏa hiệp với chính quyền CSVN. Mặc dù không thiếu những chương trình nhạc tình, giải trí thuần túy, Asia thường xuyên có những chương trình nội dung gắn liền với thời sự nóng bỏng của cộng đồng người Việt hải ngoại, của người dân trong nước Việt Nam. Asia trân trọng người lính Cộng Hòa, một phần không thể thiếu của cộng đồng người Việt hải ngoại. Asia trân trọng nền âm nhạc của miền Nam trước 1975, một gia sản văn hóa vô giá của người Việt Nam khắp nơi trên thế giới. Dù đã sau hơn 30 năm, nền âm nhạc tù túng trong nước vẫn không thể theo kịp nền âm nhạc tự do này. Asia nuôi dưỡng lòng yêu nước, tự hào dân tộc. Và quan trọng hơn hết, Asia đứng về phía những người Việt Nam trong nước vẫn còn mơ ước, đấu tranh cho một đất nước Việt Nam thật sự độc lập, thật sự tự do, thật sự hạnh phúc. “... Hãy biết yêu quê hương Việt Nam, hãy biết đau nỗi đau người dân...” là vậy đó (nhạc sĩ Trúc Hồ).

Hơn 30 năm xa xứ, người Việt hải ngoại vẫn luôn là chỗ dựa về cả vật chất lẫn tinh thần cho người dân trong nước. Nhà nước Việt Nam đã nhờ vào hàng tỉ đô la của Việt Kiều gửi về hàng năm để vực dậy nền kinh tế ngu dốt, tràn ngập tham nhũng của họ. Nếu không có sự đấu tranh kiên trì của cộng đồng người Việt hải ngoại, không chắc người dân Việt Nam đã có một bầu không khí chính trị dễ thở hơn như hiện nay. Trung Tâm Asia vẫn kiên trì với mục tiêu dùng văn nghệ hỗ trợ cho sự đấu tranh của người Việt trong và ngoài nước, để hy vọng có được một đất nước Việt Nam tươi đẹp hơn trong tương lai.

Những người làm văn hóa, kinh doanh nghệ thuật đã có sự lựa chọn riêng của họ. Những người hưởng thụ văn nghệ như chúng ta cũng nên có lập trường riêng của mình. Ở một xứ sở tự do như Hoa Kỳ, việc khán thính giả phải trả tiền để xem một chương trình ca nhạc có kiểm duyệt, được định hướng bởi một nhà nước đã đẩy chúng ta ra khỏi quê hương Việt Nam, thì xem ra cũng đáng tiếc!

Buồn thay, vì đồng tiền mà Thúy Nga đã bôi nhọ mình thành một loại âm nhạc phi văn hóa.

Khán Thính Giả

Nguồn: Internet E-mail by Văn Chương Vũ chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, January 20, 2014
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, SĐND, QL-VNCH*